

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de către Victor Cireș,
reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Victor Cireș împotriva Victoriei Blanari și lui Iurie Vicol privind repararea
prejudiciului material cauzat prin nerestituirea bunurilor transmise spre
păstrare și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 iunie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-1038/24
Nr. PIGD 2-23053054-01-2ra-22112024)*

Recursul vădit neîntemeiat, în temeiul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de
procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu
constituie un temei de casare a acesteia.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (E. Bolocan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, O. Cojocaru, M. Anton)

20 mai 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, admisibilitatea recursului declarat de către Victor Cireș, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Diana Stanilă
Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 10 aprilie 2023, Victor Cireș, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Victoriei Blanari și lui Iurie Vicol privind repararea prejudiciului material cauzat prin nerestituirea bunurilor transmise spre păstrare, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a arătat că a avut o înțelegere verbală cu copârâții, în sensul că au convenit ca aceștia să ia spre păstrare următoarele bunuri mobile:

- o vită cornută cu vițel, în valoare totală de 20.000 de lei;
- o purcea cu cinci purcei, în valoare totală de 17.000 de lei;
- un cântar mecanic pentru cântărirea greutăților de până la o tonă, în valoare de 3.000 de lei;
- un ferăstrău electric, în valoare de 2.000 de lei;
- un topor, în valoare de 200 de lei, bunuri transmise în localitatea ******, raionul Strășeni.

3. La 11 ianuarie 2023, în urma unui conflict, a decis să-și revendice bunurile care îi aparțin cu drept de proprietate, însă cererea de restituire a bunurilor a fost refuzată de către pârâți.

4. Astfel, la 17 martie 2023 a înaintat și expediat în adresa pârâților cerere prealabilă de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară, acordându-le un termen până la 03 aprilie 2023, cerere care a rămas fără răspuns și soluționare.

5. Reclamantul a susținut că circumstanțele de fapt invocate sunt confirmate prin materialul de refuz și încheierea Inspectoratului de Poliție Strășeni, prezentate pe nouă pagini, care, în opinia sa, confirmă obligațiile asumate de către pârâți.

6. Așadar, întemeindu-și cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 774, 775, 776, 858, 859, 901 alin. (1) lit. e) din Codul civil și art. 4, 7, 166, 167 din Codul de procedură civilă, Victor Cireș a solicitat revendicarea bunurilor sale din proprietatea altuia, și anume: o vită cornută cu vițel, în valoare totală de 20.000 de lei; o purcea cu cinci purcei, în valoare totală de 17.000 de lei; un cântar mecanic pentru cântărirea greutăților de până la o tonă, în valoare de 3.000 de lei; un ferăstrău electric, în valoare de 2.000 de lei; un topor, în valoare de 200 de lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

7. La 23 mai 2023, Victor Cireș, reprezentat de avocatul Vladislav Jian, a depus o cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat obligarea pârâților Victoria Blanari și Iurie Vicol, în mod solidar, la repararea prejudiciului material cauzat prin nerestituirea bunurilor transmise spre păstrare, prin plata echivalentului bănesc în sumă totală de 42.200 de lei, precum și încasarea, în beneficiul său, în mod solidar, de la pârâți, a cheltuielilor de judecată, constând în taxa de stat și cheltuielile de asistență juridică, al căror cuantum îl va concretiza pe parcursul examinării cauzei.

8. Suplimentar celor invocate în cererea de chemare în judecată inițială, reclamantul, întemeindu-se pe prevederile art. 1537 și art. 1542 alin. (1) din Codul civil, a menționat că pârâții, fără acordul său, au înstrăinat către terți o parte din bunurile primite spre păstrare, iar la solicitarea de restituire a acestora refuză să-și execute obligațiile.

9. În aceste împrejurări, în opinia sa, pârâții au acționat în mod ilicit și cu vinovăție față de el, acțiunile lor întrunind elementele constitutive ale unui delict civil.

10. Prin prisma prevederilor art. 1998 alin. (1) și art. 2025 alin. (1) din Codul civil, reclamantul a concretizat că nu este interesat de repararea în natură a prejudiciului material cauzat și solicită repararea acestuia prin plata echivalentului bănesc, întrucât pârâții se eschivează cu rea-credință de la executarea obligațiilor contractuale, iar, totodată, aceștia au înstrăinat o parte din bunurile transmise spre păstrare și continuă să le înstrăineze, inclusiv prin plasarea de anunțuri de vânzare.

11. De asemenea, a menționat că întinderea prejudiciului material cauzat se confirmă prin certificatul nr. 04 din 14.03.2023, eliberat de COOPCOLPROD a URECOOP din Strășeni, anexat la dosar (referitor la prețul de piață al porceilor), precum și prin anunțurile publicate pe pagini web de specialitate anexate la cerere (referitor la prețul de piață al unei vaci cu vițel, al cântarului, ferăstrăului electric și toporului), pretențiile formulate fiind confirmate și prin declarațiile martorilor.

12. Prin hotărârea din 27 noiembrie 2023 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Victor Cireș.

S-a încasat în mod solidar din contul Victoriei Blanari și al lui Iurie Vicol în beneficiul lui Victor Cireș, suma de 42200 de lei cu titlu de prejudiciul material cauzat prin nerestituirea bunurilor transmise spre păstrare (repararea prejudiciului prin plata echivalentului bănesc), suma de 1266 de lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și suma de 3300 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică reale, necesare și rezonabile, iar în total suma de 46766 de lei.

13. La 12 decembrie 2023, Victoria Blanari și Iurie Vicol au declarat apel, iar la 19 aprilie 2024 au prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 27 noiembrie 2023 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, solicitând casarea acesteia.

14. Prin decizia din 12 iunie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea de apel declarată de apelanții Victoria Blanari și Iurie Vicol.

S-a casat hotărârea din 27 noiembrie 2023 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași, și s-a emis o nouă hotărâre, prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Victor Cireș.

S-a încasat de la Victor Cireș, în beneficiul lui Iurie Vicol, taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în mărime de 949,50 de lei.

15. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău, a reținut că prima instanță a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și a apreciat incorect probatoriul administrat, în condițiile în care nu au fost dovedite cumulativ condițiile răspunderii delictuale, în special existența unui raport juridic contractual dovedit prin înscrisuri și legătura de cauzalitate între pretinsul prejudiciu și fapta imputată părților.

16. Totodată, Curtea de Apel Chișinău a constatat că lipsa probelor scrise privind transmiterea bunurilor și obligațiile asumate de părți înlătură temeiul juridic al pretențiilor de reparare a prejudiciului material, motiv pentru care a respins acțiunea în întregime ca neîntemeiată.

17. În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța de apel a dispus aplicarea regulii culpei procesuale, în sensul că partea care a pierdut procesul suportă cheltuielile de judecată. În consecință, odată cu admiterea apelului și respingerea acțiunii, Curtea de Apel Chișinău a dispus încasarea de la Victor Cireș în beneficiul lui Iurie Vicol a taxei de stat achitate pentru depunerea cererii de apel în cuantum de 949,50 de lei.

18. La 06 septembrie 2024, Victor Cireș, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu a declarat recurs împotriva deciziei din 12 iunie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

19. În susținerea cererii de recurs, recurentul reiterând motivele de fapt și de drept invocate la etapa examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, a conchis că decizia instanței de apel este nelegală și arbitrară și urmează a fi casată în temeiul art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă.

20. Subsecvent, Victor Cireș, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu, a susținut că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material, negând în mod nejustificat dreptul său de proprietate asupra bunurilor litigioase și reținând în mod greșit necesitatea formei scrise a înțelegerii dintre părți, contrar prevederilor art. 316 din Codul civil.

21. În acest sens, recurentul a invocat că între părți a existat un raport juridic valabil, născut dintr-o înțelegere verbală, calificabilă ca un contract de comodat, în sensul dispozițiilor Codului civil, în temeiul căruia părții aveau obligația de a păstra și restitui bunurile la solicitarea sa.

22. Totodată, recurentul a susținut că instanța de apel a aplicat eronat normele privind răspunderea civilă delictuală, precum și pe cele referitoare la

îmbogățirea nejustificată, arătând că pârâții au obținut un avantaj patrimonial fără temei legal, în detrimentul său.

23. De asemenea, a invocat încălcarea normelor de procedură civilă, în special art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, prin interpretarea greșită a sarcinii probei, precum și nerespectarea exigențelor privind motivarea hotărârii judecătorești, derivând din art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

24. În același timp, recurentul a susținut că instanța de apel nu a dat eficiență dispozițiilor generale ale dreptului civil privind buna-credință și executarea obligațiilor, consacrate de art. 10 din Codul civil, și nici normelor privind apărarea drepturilor civile, prevăzute de art. 16 din Codul civil.

25. În consecință, a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii primei instanțe, pe care o consideră legală și întemeiată, întrucât aceasta a stabilit corect situația de fapt și a aplicat corespunzător normele de drept.

26. La 25 noiembrie 2024 în adresa Victoriei Blanari și a lui Iurie Vicol a fost expediată copia recursului declarat de Victor Cireș, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

27. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Victor Cireș, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu, intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referințe.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

29. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

30. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:
f) recursul este vădit neîntemeiat.”

31. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

32. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Victor Cireș, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 06 septembrie 2024. Or, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 12 iunie 2024 și notificată recurentului la 06 august 2024 (f.d.122).

34. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.29).

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

36. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. Din analiza recursului declarat rezultă că Victor Cireș, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu a invocat temei de admisibilitate prevederile art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct. 19).

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că motivele de casare, invocate în recursul depus de Victor Cireș, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a) și e) din Codul de procedură civilă, întrucât interpretarea legii realizată prin hotărârea contestată nu contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție și nici nu s-a constatat că decizia contestată ar fi arbitrară.

40. La acest capitol, sub aspectul temeiului prevăzut la art. 432 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că recursul este admis numai în situația în care, se constată că interpretarea legii realizată de instanța inferioară contravine jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție, respectiv atunci când instanța de apel a aplicat dispozițiile legale într-un mod diferit de cel statuat în mod constant prin hotărâri irevocabile ale instanței supreme, iar această abatere a avut o influență determinantă asupra soluției pronunțate în cauză.

41. Recurentul nu a demonstrat existența unei contradicții între soluția instanței de apel și jurisprudența uniformă a Curții Supreme de Justiție. Iar, în lipsa unor hotărâri anterioare ale Curții Supreme de Justiție care să statueze în mod diferit asupra normelor aplicabile cauzei și să fie puse în contradicție cu decizia atacată, motivul de recurs invocat nu poate fi reținut.

42. Astfel, admisibilitatea recursului pe baza art. 432 alin. (1) lit. a) nu este justificată, iar continuarea procedurii de recurs ar conduce la o utilizare excesivă și nejustificată a căii de atac, afectând principiul stabilității și predictibilității actului de justiție.

43. De altfel, verificând legalitatea și temeinicia deciziei contestate prin prisma argumentelor recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că soluția instanței de apel este contrară legii sau că ar fi întemeiată pe o apreciere nerezonabilă a probelor. Dimpotrivă, decizia contestată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale, fiind rezultatul unei cercetări multiaspectuale, complete, nepărtinitoare și nemijlocite a tuturor probelor administrate, examinate în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

44. Totodată, sub aspectul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, se constată că soluția instanței de apel corespunde principiului securității raporturilor juridice și exigenței previzibilității jurisprudenței, consacrate în cauzele *Brumărescu contra României* și *Beian contra României*, în care Curtea a statuat că doar existența unor contradicții profunde și persistente la nivel național poate încălca dreptul la un proces echitabil. Or, în prezenta cauză nu s-au identificat asemenea divergențe, iar hotărârea atacată se înscrie în linia unei practici judiciare coerente și unitare.

45. În ceea ce privește susținerea recurentului potrivit căreia hotărârea instanței de apel ar fi arbitrară, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs reține că nu orice dezacord cu soluția instanței ierarhic inferioare echivalează cu o încălcare a principiilor de drept sau cu o hotărâre arbitrară.

46. Din punct de vedere jurisprudențial, noțiunea de „hotărâre arbitrară” trebuie înțeleasă în lumina interpretărilor date de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

47. Astfel, în cauza *Bochan v. Ucraina (nr. 2)*, 5 februarie 2015, § 62, Curtea a reținut că o decizie judecătorească este arbitrară dacă nu are nicio bază juridică în dreptul intern și nu stabilește nicio legătură logică între faptele litigiului, norma juridică aplicabilă și soluția adoptată. În plus, în cauza *Ballıktaş Bingöllü v. Turcia*, 22 iunie 2021, § 75, s-a subliniat că o hotărâre este afectată de o „eroare vădită” atunci când conține o eroare de drept sau de fapt atât de gravă încât niciun judecător rezonabil nu ar fi putut să o comită și care are potențialul de a compromite echitatea procesului.

48. Aplicând aceste repere la cauza dedusă judecății, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că hotărârea instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Hotărârea contestată nu este lipsită de fundament juridic, iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

49. Referitor la susținerea privind pretinsa apreciere vădit nerezonabilă a probelor, instanța de recurs constată că nu a fost demonstrată existența unei erori evidente de evaluare a materialului probator, care să fi fost determinantă pentru soluția adoptată. O simplă divergență în interpretarea probelor nu este suficientă pentru a atrage incidența art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

50. Prin urmare, nu se poate reține caracterul arbitrar al hotărârii, întrucât nu s-a dovedit o abatere evidentă de la dreptul intern, nici o nefundamentare juridică, astfel cum impune art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, coroborat cu jurisprudența CtEDO.

51. Respectiv, întrucât, potrivit art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, o eroare în aprecierea probelor poate atrage admiterea recursului doar dacă este vădită, inexplicabilă rațional pentru un profesionist și determinantă pentru soluția pronunțată, iar în speță recurentul nu a demonstrat aceste elemente și nu a prezentat argumente sau probe concludente privind caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Chișinău, care a fost întemeiată pe probele administrate și interpretarea corectă a normelor legale, rezultă că cererea de recurs este nefondată.

52. În context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele

stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele invocate în cererea de recurs sunt similare celor invocate în cadrul judecării anterioare a cauzei, asupra căroră instanța de apel s-a pronunțat corespunzător cu respectarea prevederilor legale.

53. Decizia din 12 iunie 2024 a Curții de Apel Chișinău nu poate fi considerată arbitrară, întrucât instanța de apel a motivat pe larg hotărârea, a individualizat în mod just situația părților, a coroborat probele administrate și a aplicat în mod corect dispozițiile art. 1998 din Codul civil, precum și art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, care definește temeiurile reale pentru admiterea unui recurs. Nemulțumirea exprimată de recurent privind respingerea cererii sale de chemare în judecată nu poate suplini absența unor vicii efective de legalitate sau de fond ale hotărârii contestate. Instanța de apel a reținut corect că, în cauză, nu au fost întrunite cumulativ condițiile răspunderii delictuale, întrucât nu s-a făcut dovada existenței unui raport juridic sau a unui temei contractual ori delictual cert între părți, capabil să angajeze răspunderea civilă a pârâților, iar lipsa unor înscrisuri sau alte probe concludente privind transmiterea și deținerea bunurilor în condiții juridice determinabile exclude reținerea unei fapte ilicite și a raportului de cauzalitate dintre pretinsul prejudiciu și conduita imputată, motiv pentru care soluția de respingere a acțiunii a fost legală și temeinic fundamentată pe ansamblul materialului probator administrat.

54. Argumentul recurentului privind existența unui contract de comodat verbal este neîntemeiat, întrucât din materialele cauzei nu rezultă dovada unui acord de voință clar și probat între părți privind încheierea unui asemenea contract în condițiile art. 1234 și art. 316 din Codul civil, iar simpla susținere unilaterală a acestuia nu este susținută de probe concludente care să confirme existența raportului juridic invocat, motiv pentru care instanța de apel în mod corect a reținut inexistența unui temei contractual care să atragă răspunderea pârâților.

55. Prin urmare, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

56. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

57. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

58. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

59. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Victor Cireș, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

60. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de către Victor Cireș, reprezentat de avocatul Doina Ioana Străisteanu împotriva deciziei din 12 iunie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stanilă

Ion Munteanu